

2. Toruń, 15 maja 2023 r.

4.Sygn. akt II K 1776/22

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

5.Sąd Rejonowy w Toruniu II Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Marcin Czarciański

Protokolant: st. sekr. sąd. Justyna Pabian

w obecności Prokuratora Prokuratury Rejonowej

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 10.05.2023 r.

sprawy

G. C. (1)

syna R. i A. z d. S.

urodz. (...) w K.

M. H. (1)

córki A. i I. z domu H.

urodz. (...) we W.

oskarżonych o to, że :

I. w okresie od 12 czerwca 2018 roku do 11 sierpnia 2018 roku w T., przy ulicy (...) działając w krótkich odstępach czasu i z góry powziętym zamiarem, wspólnie i w porozumieniu dokonali uszkodzenia mienia w postaci trzy osobowej rozkładanej sofy koloru szarego o wartości 1199,00 złotych, stołu koloru białego z drewnianymi nogami o wartości 299,00 złotych, stolika kawowego koloru białego o wartości 159,00 złotych, dywanu pluszowego koloru szarego o wartości 125,00 złotych, szyby w oknie kuchennym o nieustalonej wartości oraz drzwi łazienkowych o wartości 250,00 złotych, czym działali na szkodę J. i G. M.,

- tj. o czyn z art. 288 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

II. w tym samym miejscu i czasie jak wyżej, działając wspólnie i w porozumieniu z M. H. (1) z wynajmowanego mieszkania przywłaszczyli powierzony im telewizor marki P. L. 32 calowy o wartości 790,00 złotych, czym działali na szkodę J. i G. M.,

- tj. o czyn z art. 284 § 2 k.k.

o r z e k a :

(po zastosowaniu art. 4 § 1 kk)

I. oskarżonych **G. C. (1)** i **M. H. (1)** uznaje za winnych popełnienia czynu zarzucanego w punkcie I aktu oskarżenia z tym ustaleniem, że wartość szyby w oknie kuchennym wynosiła 250 złotych, tj. występku z art. 288 § 1 kk w zw. z art. 12 kk i za to na podstawie art. 288 § 1 kk orzeka :

- 1) wobec oskarżonego **G. C. (1)** karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,
- 2) wobec oskarżonej **M. H. (1)** karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności,

II. oskarżonych **G. C. (1)** i **M. H. (1)** uznaje za winnych popełnienia czynu zarzucanego w punkcie II aktu oskarżenia z tym ustaleniem, że stanowi wypadek mniejszej wagi, tj. występku z art. 284 § 3 kk i za to na podstawie art. 284 § 3 kk orzeka :

- 1) wobec oskarżonego **G. C. (1)** karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności,
- 2) wobec oskarżonej **M. H. (1)** karę 1 (jednego) miesiąca pozbawienia wolności,

III. na podstawie art. 85 § 1 kk i art. 86 § 1 kk w miejsce jednostkowych kar pozbawienia wolności orzeczonych w punktach I i II wyroku orzeka:

- 1) wobec oskarżonego **G. C. (1)** karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,
- 2) wobec oskarżonej **M. H. (1)** karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności,

IV. na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk i art. 70 § 1 kk wykonanie orzeczonej wobec oskarżonej **M. H. (1)** kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres 1 (jednego) roku tytułem próby,

V. na podstawie art. 72 § 1 pkt 1 kk w okresie próby zobowiązuje oskarżoną **M. H. (1)** do pisemnego informowania Sądu o przebiegu okresu próby co 4 (cztery) miesiące,

VI. na podstawie art. 33 § 2 kk orzeka wobec oskarżonej **M. H. (1)** karę 50 (pięćdziesiąt) stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 zł (dziesięć złotych),

VII. na podstawie art. 46 § 1 kk zobowiązuje oskarżonych **G. C. (1)** i **M. H. (1)** do zapłaty solidarnie kwoty 3.081 zł (trzy tysiące osiemdziesiąt jeden złotych) na rzecz J. i G. M.,

VIII. zwalnia każdego z oskarżonych od obowiązku uiszczenia opłaty a wydatkami poniesionymi od chwili wszczęcia postępowania obciąża Skarb Państwa.

UZASADNIENIE			
Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 1776/22	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie			

<p>art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.</p>			
<p>1.USTALENIE FAKTÓW</p>			
<p>0.1.Fakty uznane za udowodnione</p>			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
<p>1.1.1.</p>	<p>M. H. (1), G. C. (1)</p>	<p>I. w okresie od 12 czerwca 2018 roku do 11 sierpnia 2018 roku w T., przy ulicy (...) działając w krótkich odstępach czasu i z góry powziętym zamiarem, wspólnie i w porozumieniu dokonali uszkodzenia mienia w postaci trzy osobowej rozkładanej sofy koloru szarego o wartości 1199,00 złotych, stołu koloru białego z drewnianymi nogami o wartości 299,00 złotych, stolika kawowego koloru białego o wartości 159,00 złotych, dywanu pluszowego koloru szarego o wartości 125,00 złotych, szyby w oknie kuchennym o nieustalonej wartości oraz drzwi łazienkowych o wartości 250,00 złotych,</p>	

		<p>czym działali na szkodę J. i G. M.,</p> <p>- tj. o czyn z art. 288 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.</p> <p>II. w tym samym miejscu i czasie jak wyżej, działając wspólnie i w porozumieniu z M. H. (1) z wynajmowanego mieszkania przywłaszczyli powierzony im telewizor marki P. L. (...) o wartości 790,00 złotych, czym działali na szkodę J. i G. M.,</p> <p>- tj. o czyn z art. 284 § 2 k.k.</p>	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
J. i G. M. są właścicielami mieszkania położonego w T. przy ul. (...) w T.. W dniu 12 czerwca 2018 roku E. B., będąca administratorem przedmiotowego lokalu, wynajęła mieszkanie M. H. (1) i G. C. (1). Na początku umowa została zawarta na jeden miesiąc, za którego wynajem opłaty wynosiły 1.000 zł plus opłaty eksploatacyjne. Należność została uregulowana tylko za pierwszy miesiąc, a za korzystanie z w/w mieszkania za okres od lipca i sierpnia 2018 roku brak było wpłaty należności. Gdy E. B. przyjechała do mieszkania nikogo w nim nie zastała. W mieszkaniu panował ogólny nieład i nieporządek. W	wyjaśnienia G. C.	449-450	

mieszkaniu nie było również telewizora marki P. (...) cale, który był nowy i został zakupiony za kwotę 790 złotych w dniu 23 marca w sklepie internetowym (...). Wraz ze sporządzoną umową najmu został także sporządzony protokół zdawczo-odbiorczy lokalu.

E. B. z uwagi na zaległości w płatności za czynsz próbowała skontaktować się telefonicznie z M. H. (1). Umówiła się z nią na spotkanie w dniu 11 sierpnia 2018 roku. Do spotkania nie doszło a M. H. (1) nie odpowiadała na smsy. W toku oględzin mieszkania stwierdzono, że znajdująca się tam sofa rozkładana koloru szarego G. I. była zabrudzona fekaliami, w kilku miejscach była wypalona od papierosów i nie nadawała się do dalszego użytkowania. To zmusiło właścicieli do zakupu nowej sofy za kwotę 1199 złotych. Ponadto uszkodzeniu uległ stół koloru białego z drewnianymi nogami (strata w wysokości 159 zł), dywan o wartości 125 złotych, który również był zabrudzony fekaliami i wymiocinami i nie nadawał się do dalszego użytkowania. Ponadto fototapeta zawieszona na ścianie w salonie była częściowo pozdzierana i oblana jakąś substancją. Koszt fototapety oszacowano na 219

złotych. Ponadto uszkodzeniu uległa jedna z szyb okna kuchennego, która była pęknięta. Wartość tej szkody oszacowano na kwotę 250 złotych. Ponadto w mieszkaniu ujawniono uszkodzone drzwi łazienkowe. Wymusiło to konieczność zakupu nowych drzwi za kwotę 250 złotych.			
wyjaśnienia M. H.	459-460		
zeznanie E. B.	1-2		
zeznanie J. M.	75-76		
pismo J. M.	523		
kserokopia umowy najmu mieszkania z protokołem zdawczo-odbiorczym	5-8		
wypowiedzenie umowy najmu	9		
protokoły oględzin miejsca	10-18		
kosztorys zniszczonych przedmiotów	19		
faktury VAT	27-28		
kserokopia akt notarialnych	29-36		
G. C. (1) był karany sądownie.	karta karna	520-522	

M. H. (1) nie była karana sędownie.	karta karna	517	
0.1.Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.2.1.			
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
1.OCena DOWOdów			
0.1.Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
	wyjaśnienia G. C., M. H.	Oskarżeni werbalnie przyznali się do popełnienia "niektórych" z zarzucanych czynów (nie wskazali o jaki czynu konkretnie chodzi). Oskarżeni zgodnie wskazywali, że nie przywłaszczyli telewizora, który razem z drzwiami został zniszczony przez ich psa i został wyrzucony na śmietnik. Odnośnie pozostałych rzeczy oskarżeni wskazywali, że zostały zniszczone przez ich	

		<p>psa. Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonych w części w jakiej przyznali się do zarzucanych czynów. Jednocześnie Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonych w zakresie w jakim kwestionowali swój udział w zniszczeniu przedmiotów. Sąd uznał, że wersja przedstawiana przez oskarżonych stanowi przyjętą linię obrony zmierzającą do uniknięcia odpowiedzialności lub umniejszenia winy. Nawet gdyby przyjąć, że wszelkich uszkodzeń dokonał ich pies, to na oskarżonych spoczywał obowiązek dbania o wyposażenie mieszkania i zapobiegania jego dewastacji. Mimo wyrządzonych szkód oskarżeni nie skontaktowali się z wynajmującym i nie naprawili szkody.</p>
<p>zeznanie E. B., J. M.</p>	<p>Sąd przyznał walor wiarygodności zeznaniom świadków E. B. i J. M. (2) albowiem są one jasne i spójne. Świadczone w sposób możliwie dokładny przedstawiły okoliczności związane z uszkodzeniem wyposażenia mieszkania oraz wartości poszczególnych przedmiotów. W ocenie Sądu brak podstaw do kwestionowania tych zeznań.</p>	
<p>kserokopia umowy najmu mieszkania z protokołem</p>	<p>Sąd dał wiarę wszelkim przeprowadzonym w</p>	

<p>zdawczo-odbiorczym, karta karna, protokół oględzin, faktury</p>	<p>sprawie dowodom z dokumentów, na których oparł ustalenia faktyczne w niniejszej sprawie, w szczególności w postaci danych o karalności oraz wszelkim innych dokumentom zebranym w sprawie. Nie ma podstaw, by kwestionować treść powyższych, bowiem dokumenty te zostały pozyskane, sporządzone i przeprowadzone zgodnie z wymogami procedury karnej, a żadna ze stron nie zakwestionowała ich rzetelności ani prawdziwości.</p>		
<p>0.1.Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>			
<p>Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2</p>	<p>Dowód</p>	<p>Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu</p>	
<p>1.PODSTAWA PRAWNA WYROKU</p>			
	<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Oskarżony</p>	
<p>#</p>	<p>3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem</p>	<p>I</p>	<p>M. H. (1), G. C. (1)</p>

Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej	
<p>Przestępstwo, którego znamiona zostały określone w art. 288 § 1 kk polega na niszczeniu rzeczy, jej uszkodzeniu lub czynieniu jej niezdatnym do użytku. Szczególnym przedmiotem ochrony tego czynu zabronionego są więc własność i posiadanie rzeczy. Przy czym można go popełnić wyłącznie umyślnie, w postaci zamiaru zarówno bezpośredniego jak i ewentualnego. Jeżeli chodzi o znamiona czasownikowe czynu, należy uznać, że zniszczenie jest postacią zaawansowaną uszkodzenia i polega na unicestwieniu rzeczy czego przykładem jest zarówno spalenie, rozbicie, jak i podarcie, a nawet pozbawienie jej właściwości charakterystycznych dla rzeczy danego rodzaju w taki sposób, że zachodzi niemożność przywrócenia rzeczy do stanu poprzedniego. Uszkodzenie rzeczy to tyle co częściowe jej zniszczenie. Uszkodzenie może być trwałe, ale również może mieć charakter przejściowy. Uszkodzenie i zniszczenie rzeczy nie różnią się jakościowo, a tylko ilościowo. Oba zachowania</p>	

<p>polegają na fizycznym oddziaływaniu na rzecz powodującym zmianę fizycznej struktury tej rzeczy.</p> <p>Biorąc pod uwagę powyższe okoliczności Sąd uznał, iż G. C. (1) i M. H. (1) są sprawcami czynu opisanego w art. 288 § 1 kk. Oskarżeni uszkodzili mienie stanowiące wyposażenie wynajmowanego przez nich mieszkania należącego do J. i G. M.. Sąd uzupełnił opis czynu poprzez przyjęcie, iż wartość szyby w uszkodzonym oknie kuchennym wyniosła 250 złotych.</p>			
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	II	M. H. (1), G. C. (1)
Zwięzłe o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
Art. 284 § 2 kk przewiduje odpowiedzialność za przywłaszczenie powierzonej rzeczy. Oskarżeni zawierając umowę najmu lokalu wzięli odpowiedzialność za powierzone im mienie, w tym za znajdujący się w mieszkaniu telewizor marki P.. Gdy oskarżeni wyprowadzili się z mieszkania nie było już w nim wskazanego			

odbiornika telewizyjnego. Oskarżeni nie oddali telewizora postępując z nim jak właściciele. Czyn ten jest zagrożony karą pozbawienia wolności od 3 miesięcy do 5 lat.

Przestępstwo przywłaszczenia powierzonych rzeczy ruchomej należy do kategorii tzw. przestępstw kierunkowych. Kodeks karny wymaga, aby zachowanie sprawcy było ukierunkowane na określony cel. Tym celem jest włączenie cudzej rzeczy ruchomej lub cudzego prawa majątkowego do majątku sprawcy lub postępowanie z tą rzeczą albo prawem majątkowym jak z własnym w inny sposób, np. darowanie go innej osobie itp. O zachowaniu umyślnym można mówić jedynie wtedy, gdy sprawca obejmował swoją świadomością wszystkie istotne elementy czynu, wszystkie jego podstawowe znamiona, zaś istotnym wyznacznikiem tego, że sprawca obejmuje czyn swój świadomością, a zatem i umyślnością, jest jego zamiar (por. wyrok SA w Poznaniu z 20 lipca 1999 r., sygn. akt II AKa 136/99, OSA 2000/5/38). Zamiar pozbawienia osoby uprawnionej własności rzeczy lub prawa majątkowego uzewnętrzniać się może przez bezprawne

zatrzymanie cudzej rzeczy przez sprawcę, odmowę jej zwrotu, zaprzeczenie otrzymania, zapewnienie o zwrocie, ukrycie, przekazanie tej rzeczy osobie trzeciej, sprzedaż, zamianę, darowiznę, bezprawne jej zużycie, przerobienie itp. O zamiarze sprawcy przesądza całokształt tak podmiotowych, jak i przedmiotowych okoliczności sprawy.

W realiach niniejszej sprawy nie ulega wątpliwości, że oskarżonym można przypisać zamiar kierunkowy do dokonania przestępstwa z art. 284 § 2 kk. Oskarżeni mieli obowiązek zwrócić mieszkanie wraz ze znajdującymi się w nim sprzętami czy urządzeniami w stanie nienaruszonym. Oskarżeni niw wywiązali się z tego obowiązku a telewizor wyrzucili traktując go jak swoją własność. Nie poinformowali właścicieli mieszkania czy osoby zarządzającej lokalem o tym fakcie jak również nie zwrócili telewizora lub jego równowartości.

Jednocześnie Sąd uznał, że oba czyny należy zakwalifikować jako wypadek mniejszej wagi określony w art. 284 § 3 kk. Istota wypadku mniejszej wagi sprowadza się do szczególnej

charakterystyki zachowania, realizującego wszystkie znamiona przestępstwa określone w typie podstawowym, która sprawia, że taki czyn sprawcy stanowi przestępstwo zasługujące na łagodniejsze potraktowanie (łagodniejszą karę). Wypadek mniejszej wagi zachodzi wówczas, gdy okoliczności popełnienia czynu zabronionego wskazują, że z jednej strony sam czyn charakteryzuje się niewielkim stopniem społecznej szkodliwości, z drugiej zaś jego sprawca nie jest na tyle niebezpieczny dla społeczeństwa, aby stosować w stosunku do niego zwykłą karę przewidzianą za zrealizowane przez niego przestępstwo (por. J. Makarewicz, Kodeks karny z komentarzem, s. 446-447; orzeczenie SN z 7 lutego 1935 r., Zbiór Orzeczeń Sądu Najwyższego. Orzeczenia Izby Karnej 1935, poz. 388). O przyjęciu wypadku mniejszej wagi decydują przedmiotowe i podmiotowe znamiona czynu, ze szczególnym uwzględnieniem tych elementów, które są charakterystyczne dla danego rodzaju przestępstw (por. wyrok SN z 9 października 1996 r., V KKN 79/96, OSNKW 1997, nr 3-4, poz. 27). Wśród znamion

strony przedmiotowej istotne znaczenie mają w szczególności: rodzaj dobra, w które godzi przestępstwo; zachowanie się i sposób działania sprawcy; użyte środki; charakter i rozmiar szkody wyrządzonej lub grożącej dobru chronionemu prawem; czas, miejsce i inne okoliczności popełnienia czynu oraz odczucie szkody przez pokrzywdzonego. W przedmiotowej sprawie wartość szkody ustalono na kwotę 790 złotych. Wśród elementów strony podmiotowej istotne są: stopień zawinienia oraz motywacja i cel działania sprawcy. Jak podkreśla SN, uwzględniać także należy odcienie umyślności, premedytację, dokładność w przygotowaniu przestępstwa, upór w dążeniu do osiągnięcia przestępnego celu, przypadkowość, wpływ innej osoby, obawę przed skutkami działania (por. wyrok SN z 9 października 1996 r., V KKN 79/96, OSNKW 1997, nr 3-4, poz. 27).

#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			

#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Związłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz związłe o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	3.4. Umorzenie postępowania		
Związłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz związłe o powodach umorzenia postępowania			
#	3.5. Uniewinnienie		
Związłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz związłe o powodach uniewinnienia			
1.KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
G. C. (1)	I - III	I - II	G. C. (1) był wcześniej karany sędownie. Mając na uwadze charakter czynów i postawę sprawcy, a w szczególności jego właściwości i warunki osobiste, Sąd

uznał, iż prawidłowa ocena dyrektyw wymiaru kary winna skutkować wymierzeniem oskarżonemu :

1) za czyn z art. 288 § 1 kk w zw. z art. 12 § 1 kk kary 6 miesięcy pozbawienia wolności

2) za czyn z art. 284 § 3 kk kary 3 miesięcy pozbawienia wolności

oraz kary łącznej w wymiarze **6 miesięcy pozbawienia wolności** (przy zastosowaniu przepisów obowiązujących w dacie czynu)

Zdaniem Sądu kary jednostkowe oraz orzeczona łączna kara pozbawienia wolności są odpowiednie do stopnia społecznego niebezpieczeństwa czynów oskarżonego a przede wszystkim spełnią swą rolę w zakresie prewencji ogólnej i indywidualnej. Sąd uznał, że ich charakter oraz rodzaj wyrządzonej szkody uzasadniały wymierzenie właśnie kary pozbawienia wolności. W przekonaniu Sądu orzeczona kara łączna nie razi surowością, szczególnie biorąc pod uwagę fakt wcześniejszej, wielokrotnej karalności oskarżonego. W przekonaniu Sądu wymierzona kara jest w tym wypadku dostatecznie dolegliwa i wystarczająca dla osiągnięcia celów kary, zarówno w

zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa, jak i wpłynie zapobiegawczo i wychowawczo wobec oskarżonego na przyszłość.

Wymierzając oskarżonemu karę pozbawienia wolności Sąd uwzględnił również wymogi prewencji generalnej, kształtowania wyobrażenia o konieczności przestrzegania obowiązujących norm prawnych i budowania autorytetu porządku prawnego. Biorąc pod uwagę motywację i pobudki działania oskarżonego, godzącego bezpośrednio we własność uznać należy, że czyny popełnione przez oskarżonego z jednej strony stanowią wyraz jaskrawego lekceważenia prawa, z drugiej zaś strony wyraz rażącego nieposzanowania dóbr w postaci mienia innych osób. Dlatego takie zachowanie oskarżonego spotkać się musi z odpowiednio surową reakcją mieszczącą się przy tym w granicach wyznaczonych przez stopień winy sprawcy. Jak już wcześniej wspomniano orzeczone wcześniejszymi wyrokami kary wolnościowe nie wywarły żadnego wpływu na zachowanie i postępowanie oskarżonego w przyszłości.

			<p>Tym samym brak było podstaw do orzeczenia kary łagodniejszego rodzaju lub w niższym wymiarze.</p> <p>Jako okoliczności obciążające Sąd uwzględnił znaczną społeczną szkodliwość czynów sprawcy, wcześniejszą karalność oraz lekceważący stosunek do obowiązujących przepisów i norm.</p>
M. H. (1)	I - VI		<p>Mając na uwadze charakter czynów i postawę sprawcy, a w szczególności jego właściwości i warunki osobiste, Sąd uznał, iż prawidłowa ocena dyrektyw wymiaru kary winna skutkować wymierzeniem oskarżonej M. H. :</p> <p>1) za czyn z art. 288 § 1 kk w zw. z art. 12 § 1 kk kary 3 miesięcy pozbawienia wolności</p> <p>2) za czyn z art. 284 § 3 kk kary 1 miesiąca pozbawienia wolności</p> <p>oraz kary łącznej w wymiarze 3 miesięcy pozbawienia wolności</p> <p>(przy zastosowaniu przepisów obowiązujących w dacie czynu)</p> <p>W ocenie Sądu kary jednostkowe oraz wymierzona kara łączna w odpowiednim stopniu uwzględnia stopień społecznej szkodliwości</p>

czynu, zawinienie oraz cele kary. Jest to także odpowiednia reakcja karna biorąc pod uwagę skutki przestępstw popełnionych przez oskarżoną. Należycie oddaje ona wagę ustalonych przez Sąd okoliczności obciążających i łagodzących. W ocenie Sądu wymierzona kara spełni swą funkcję w zakresie prewencji indywidualnej, chociaż Sąd wziął również pod uwagę jej aspekt represyjny.

Wymierzając oskarżonej karę pozbawienia wolności Sąd uwzględnił również wymogi prewencji generalnej, kształtowania wyobrażenia o konieczności przestrzegania obowiązujących norm prawnych i budowania autorytetu porządku prawnego.

Wymierzając karę Sąd nie tracił z pola widzenia okoliczności wpływających na jej wymiar. Do okoliczności obciążających zaliczono lekceważący stosunek do obowiązujących przepisów. Do okoliczności łagodzących zaliczono wcześniejszą niekaralność

Decydując o tym czy kara pozbawienia wolności ma być orzeczona w postaci bezwzględnej, czy też z warunkowym

zawieszeniem jej wykonania Sąd kierował się tym w jakiej postaci kara ta osiągnie cele wobec sprawcy przestępstwa. Sąd oceniając postawę oskarżonej, jej właściwości i warunki osobiste, dotychczasowy sposób życia uznał, że dla wdrożenia oskarżonej do przestrzegania porządku prawnego nie będzie konieczne wykonanie kary. Dlatego też w ocenie Sądu nie było potrzeby stosowania bezwzględnej kary pozbawienia wolności, natomiast kara pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania spełni swoje cele zarówno w zakresie prewencji ogólnej jak i szczególnej.

Na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk oraz art. 70 § 1 kk wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności Sąd warunkowo zawiesił na okres 1 roku tytułem próby. W ocenie Sądu okres ten pozwoli zweryfikować pozytywną prognozę kryminologiczną postawioną oskarżonej.

Jednocześnie dla wzmocnienia wychowawczego oddziaływania kary Sąd, stosownie do treści art. 72 § 1 pkt 1 kk, w okresie próby zobowiązał oskarżoną do pisemnego informowania Sądu o przebiegu okresu próby w okresach co 4 miesiące.

			<p>Sąd mając na uwadze niedopuszczenie do powstania wrażenia bezkarności sprawcy, wobec którego kara pozbawienia wolności została warunkowo zawieszona, a który działał w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, zdecydował się na podstawie art. 33 § 2 k.k. wymierzyć oskarżonej karę 50 stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 złotych.</p> <p>Ustalając liczbę stawek dziennych Sąd kierował się stopniem społecznej szkodliwości czynów jakich dopuściła się oskarżona, jak również stopniem zawinienia. Przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej miały znaczenie kryteria majątkowo-osobiste określone w art. 33 § 3 k.k. Uiszczenie kary grzywny w przewidzianej wysokości jest w zasięgu możliwości finansowych oskarżonej.</p>
M. H. (1), G. C. (1)	VIII	I - II	<p>Zgodnie z art. 46 § 1 k.k. w razie skazania sąd może orzec, a na wniosek pokrzywdzonego lub innej osoby uprawnionej orzeka, stosując przepisy prawa cywilnego, obowiązek naprawienia, w całości albo w części, wyrządzonej przestępstwem szkody lub zadośćuczynienia za doznaną krzywdę.</p> <p>Sąd nałożył na oskarżonych M. H.</p>

			(1) i G. C. (1) obowiązek naprawienia szkody poprzez zapłatę solidarnie na rzecz pokrzywdzonych J. i G. M. kwoty stanowiącej równowartość zniszczonych przedmiotów i przywłaszczonego telewizora.
1. Inne ROZSTRZYGNIECIA Zawarte w WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
1. inne zagadnienia			
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę</p>			
7. Koszty procesu			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
VIII	Sąd, na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. i art. 17 ust. 1		

	ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych, zwolnił oskarżonych od ponoszenia opłaty sądowej i wydatków poniesionych w toku postępowania biorąc pod uwagę sytuację materialną i majątkową oskarżonych.	
1.Podpis		
Sędzia Marcin Czarciński		